

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/350/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1106208153
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1106208153.8

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: F. H. G., B. I. Č.. XX, B., proti odporcom: 1./ Hlavné mesto SR Bratislava, Primaciálne námestie č. 1, Bratislava, 2./ SLOBODA ZVIERAT, občianske združenie, Bratislava so sídlom Mlynské Nivy č. 37, IČO: 31 948 201, zastúpený Mgr. Rastislavom Munkom, PhD., advokátom so sídlom Podpriehradná č. 3, Bratislava, o vydanie veci a o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 11C 28/2006-209 zo dňa 14. apríla 2015, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odmietol podanie navrhovateľa - návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Vo svojom rozhodnutí uviedol, že dňa 28.2.2006 bolo na súde podané podanie, doplnené dňa 23.3.2006, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť návrhom na nariadenie predbežného opatrenia. Vo svojom podaní sa navrhovateľ domáha vydania 33 psov od odporcov a nariadenia riadnej starostlivosti o ich výživu od odporcov do rozhodnutia vo veci samej. Zároveň sa navrhovateľ domáhal vo veci samej zrušenia zmluvy uzatvorenej medzi odporcom 1./ a odporcom 2./ zo dňa 30.8.2002 na asanáciu zvierat v Bratislave. Uznesením súdu č. k. 11C/21/2006- 26 zo dňa 19.4.2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Co 246/06 zo dňa 28.2.2007 súd odmietol podanie v časti určenia neplatnosti zmluvy a súd ďalej pokračuje v konaní v časti vydania veci. Nakoľko podanie v časti nariadenia predbežného opatrenia nebolo úplné a zrozumiteľné, súd vyzval navrhovateľa na odstránenie vady podania uznesením č. k. 11C/28/2006- 179 zo dňa 8.10.2014 v lehote 15 dní od doručenia uznesenia, aby presne označil psov, vydania ktorých sa domáha tak, aby ich bolo možné jednoznačne identifikovať (napr. uviesť čísla štítkov umiestnených na obojkoch psov, mená, na ktoré psy reagujú a pod.), presne špecifikoval čoho sa domáha (čo všetko má zahŕňať riadna starostlivosť o psy navrhovateľa a ich výživu, akou formou sa má poskytovať, atď.), aby opísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce nariadenie predbežného opatrenia, uviedol podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vzhľadom k časovému odstupu, odôvodnil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, pod hrozbou odmietnutia podania. Uznesenie bolo navrhovateľovi doručené dňa 27.10.2014. Podaným odvolaním navrhovateľom dňa 31.10.2014, v zmysle § 374 ods. 4 O.s.p. bolo predmetné uznesenie zrušené, nakoľko bolo vypracované pod menom vyššej súdnej úradníčky a vo veci rozhodovala zákonná sudkyňa. Uznesením č. k. 11C/28/2006- 185 zo dňa 6.11.2014 bol navrhovateľ opätovne vyzvaný na odstránenie väd podania. Navrhovateľ dňa 16.12.2014 podal odvolanie aj voči uvedenému uzneseniu. Po predložení veci Krajskému súdu v Bratislave, tento uznesením č. k. 4Co 46/2015- 203 zo dňa 29.1.2015 odmietol podané odvolanie. Navrhovateľ na predmetné uznesenie reagoval podaným odvolaním, avšak neodstránil vytýkané vady podania spôsobom uvedeným vo vyššie uvedenom uznesení č. k. 11C/28/2006- 185 zo dňa 6.11.2014, najmä neuviedol čoho presne sa podaním v časti nariadenia predbežného opatrenia domáha, neuviedol rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce

nariadenie predbežného opatrenia, podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vzhľadom k časovému odstupu (návrh bol podaný dňa 28.2.2006) nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy s tým, že neidentifikoval psov, vydania ktorých sa domáhal. Pre nedoplnenie vytykánych väd je preto podanie naďalej zmätočné a nezrozumiteľné.

Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 43 ods. 1,2, § 79 ods. 1, § 75 ods.1,3 O.s.p. a vychádzajúc z uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov, prvostupňový súd podanie navrhovateľa v časti nariadenia predbežného opatrenia odmietol podľa § 43 ods. 2 O.s.p., pričom navrhovateľ bol poučený o následku neodstránenia vady podania.

O trovách konania prvostupňový súd nerozhodol z dôvodu, že o týchto rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Vo svojom odvolaní uviedol, že napadnutým uznesením, ktorým súd údajne vedie konanie, bol vyzvaný opakovane pod hrozbou zastavenia konania, aby doplnil, a to aj pred pojednávaním vo veci, návrh vo veci tak ako uviedol súd. Už samotné lakonické vyjadrenie súdu, aby označil psov, ktorých vydania sa domáha, nie svojich „33 psov“, ktoré sú neregistrovaným plemenom, svedčí o nedostatočnom vzťahu súdu k veci, vykonaniu dôkazov a k rozhodovaniu nestranného súdu vo veci samej. Ak súd vedie konanie tak, aby on vo veci nemohol hájiť svoj návrh, súd tým nevedie konanie, aby zistil uvedené skutočnosti, ale aby ho zbavil možnosti konať v rozpore s § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. v nadväznosti na šikanóznou aplikáciu § 43 O.s.p.. Poukázal nato, že on pritom komunikoval so súdom, uviedol skutočnosti podľa § 205a ods. 1 písm. d) O.s.p. v tom, že dôkazné listiny sa po zásahu polície nezachovali a po návrate z väzby nemal dispozíciu nad bytom, kde mal mať listiny, ale predložil fotografie psov, ktorých bol vlastníkom, a o ktorých súd mlčí, a tým súdu uviedol, aby ich súd vydal a zabezpečil predbežným opatrením. Na právnom základe vzoru subjektívnych príkladov, ktoré uviedol súd, súd nemohol mať žiadny formálny dôvod na odmietnutie návrhu podľa § 43 O.s.p., ak nedoplnil návrh tak, ako uvádza na takých príkladoch sám súd. Už od začiatku konania považoval výzvu podľa iluzórnej predstavy súdu v rozpore so súdnou ochranou, a uznesenie podľa § 43 O.s.p. za účelové, a to za také, ktoré už samotnou nekonkrétnou formuláciou alternatívnej výzvy príkladmi, ani nesmerovalo k odstráneniu konkrétnych väd podania, o ktoré chce súd oprieť zastavenie konania. Ak má podľa výzvy určiť návrh príkladmi, výzva bola koncipovaná ako účelová a alternatívna, a preto z nej konkrétne nie je vôbec zrejmé, v čom je navrhovaná identifikácia psov súdom na príkladoch objektívna a potrebná práve lebo ak on napríklad zaslal fotografie svojich psov a určil miesto odkiaľ a kým boli ukoristené, jeho návrh je jasný, zrozumiteľný a úplný. V danom prípade viac uviesť bez vlastného zavinenia z dôvodu objektívnej prekážky ani podľa § 205a ods. 1 písm. d) O.s.p. nemohol. Rozhodujúca bola však v konaní skutočnosť zaujatosti súdu, ktorou súd odmietol zákonnú bezvýhradnosť k potrebe predbežného opatrenia, a voči ktorej podal aj námietku pre účelovosť, povrchnosť, a nekonkrétnosť výzvy súdu; najmä, že súd nevy počul odporcu vo veci podmienok držania psov, o čo on súd žiadal, aby tým presne vedel zdôvodniť svoj návrh v časti prevencie alebo hrozby, života alebo utratenia psov, alebo ich výživy, a ktoré by boli aj pre súd relevantnou informáciou.

Ďalej uviedol, že na zabezpečovanie verejného poriadku, v nadväznosti na preukazovanie pôvodu psov v konaní, má súd jednak právomoc vo veci konať, ale aj objektívnu a ústavnú zodpovednosť a povinnosť, ale zvolil si možnosť návrhy na predbežné opatrenie a vo veci svojvôľou odmietnuť. Inú svoju možnosť súd účelovo nepoznal, lebo subjektívne chcel pochybnosti o nezrozumiteľnosti návrhu podľa § 43 O.s.p. nasilu preukázať. Súd priznal súdnu ochranu odporcom, ktorých výpoveď k veci, prečo nedovolené vstúpili do jeho príbytku a podrobili si psov, ako splnenie zákonnej povinnosti na konanie, alebo na poznanie identifikácie psov na ich vydanie nežiadal. Tým procesné a hmotné práva navrhovateľa popri odporcovi 2/, a polícii, obišiel už aj súd. Hrozba zastavenia konania vo veci je preto slabomyseľnosťou súdu, ktorý povrchnosťou a v rozpore s právom EÚ, podradil jeho úmyselne situácii, v ktorej nevedel na irelevantné nemožné plnenie podľa § 205a ods. 1 písm. d) O.s.p. odpovedať. Súd tým procesne manipuloval konanie; veď poskytovanie spravodlivosti, a to aj podľa § 43 O.s.p. nemôže byť v rozpore s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.. Slovenská republika má tak ako aj iný členský štát EÚ politickú zodpovednosť za korupciu súdov, ktorá je formou zaujatosti sudcov, a nemusí byť doslovne zakotvená, ak sa ňou porušuje princíp spravodlivého konania. Nemožnosť plnenia vždy zakladá neplatnosť, a to platí a pre

úkony výzvy súdu. Keby on vedel reagovať ináč, určite by tak učinil, veď psy sú jeho, pričom zaslanie fotografií bolo tým, čím reálne so súdom komunikoval na identifikáciu jeho jednotlivých psov.

Odporcovia 1./, 2./ sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.) vec preskúmal a prejednal v zmysle ustanovení § 212 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 43 ods. 1 O.s.p. sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Ak ide o podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania, odošle súd uznesenie do 60 dní od doručenia takéhoto podania.

Podľa § 43 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. Ak bolo podanie doplnené alebo opravené v celom rozsahu v súlade s uznesením podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže podľa § 210a rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že písomné podania navrhovateľa doručené prvostupňovému súdu dňa 28.2.2006 doplneného podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 23.3.2006 označené ako návrh na nariadenie predbežného opatrenia nemalo náležitosti v zmysle § 42 ods. 3, § 75 ods. 2,3 a § 79 ods. 1 O.s.p. a prvostupňový súd ho uznesením zo dňa 6.11.2014 č.k. 11 C 28/2006-185 správne v zmysle § 43 O.s.p. vyzval aby svoje neúplné a podanie v lehote 15 dní opravil a doplnil podľa § 42 ods. 3, § 79 ods. 1,2 a § 75 ods.2,3 O.s.p. súčasne s poučením, ako má vytýkané nedostatky odstrániť a s poučením, že ak v uvedenej lehote podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno pokračovať v konaní, súd podanie odmietne. Uvedené uznesenie bolo navrhovateľovi doručené dňa 12.12.2014. Navrhovateľ na výzvu súdu síce reagoval písomným podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 16.12.2014 / č.l. 188 spisu /, ktorým vzniesol procesnú námietku zaujatosti súdu, avšak vytýkané nedostatky týmto podaním neodstránil v dôsledku čoho podanie naďalej nespĺňa náležitosti predpísané Občianskym súdnym poriadkom pre podanie tohto druhu.

Nevyhnutnou náležitosťou návrhu na začatie konania ako aj návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je petit, teda údaj o tom čoho sa navrhovateľ domáha, ktorý musí byť presný určitý a zrozumiteľný, a aby v prípade dobrovoľného nesplnenia povinností uložených rozhodnutím mohol byť tento spôsobilým a najmä reálne vykonateľným exekučným titulom, na základe ktorého bude môcť byť rozhodnutím potvrdené právo realizované pomocou štátu /výkon rozhodnutia, príp. exekúcia/. Uvedený návrh na nariadenie predbežného opatrenia nespĺňa zákonom predpokladané náležitosti, keď okrem petitu navrhovaného predbežného opatrenia v ňom absentovalo popísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hrozacej ujmy. Postup súdu prvého stupňa bol správne vykonaný v súlade so zákonom, z dôvodu ktorého navrhovateľovi neznemožnil realizáciu jeho procesných práv a preto súd prvého stupňa správne rozhodol, keď s poukazom na ustanovenie § 43 ods. 2 O.s.p. podanie navrhovateľa odmietol.

Uvedené nedostatky pôvodného návrhu v zmysle poučenia, navrhovateľ nedoplnil a neopravil ani v odvolaní. Jeho podanie nemá náležitosti v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení keď petit už aj návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, je aj naďalej nezrozumiteľný, neurčitý a materiálne nevykonateľný a v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia absentuje aj popísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hrozacej ujmy.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, keď i o týchto trovách rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí o náhrade trov konania vo veci samej / § 145 O.s.p. /.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.